

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาอุปสรรคและสิ่งเอื้ออำนวยในการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยจากหน่วยพัฒนางานประจำสู่การวิจัย (Routine to Research Unit: R2R) คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัยทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะกลุ่มตัวอย่างและการนำผลการวิจัยลงสู่การปฏิบัติของหน่วยพัฒนางานประจำสู่การวิจัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ตอนที่ 2 การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ตอนที่ 3 การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้สร้างงานวิจัยและกลุ่มผู้ใช้งานวิจัย

ตอนที่ 4 การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มโครงการวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยกว่าร้อยละ 50 และกลุ่มโครงการวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่าร้อยละ 50

ตอนที่ 5 ความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ตอนที่ 6 การรับรู้อุปสรรคและความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์จากแบบสอบถามปลายเปิด

**ตอนที่ 1 ลักษณะกลุ่มตัวอย่างและการนำผลการวิจัยลงสู่การปฏิบัติของหน่วยพัฒนา
งานประจำการวิจัย (Routine to Research Unit: R2R)
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล**

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และประสบการณ์
การทำงาน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 147 คน เป็นบุคลากรของโรงพยาบาลศิริราช
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากหน่วย
พัฒนางานประจำการวิจัยระหว่างปี พ.ศ. 2547 ถึงปี พ.ศ. 2553 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่ม
ผู้สร้างงานวิจัย ประกอบด้วย ผู้วิจัยหลักและผู้ร่วมวิจัย และ 2) กลุ่มผู้ใช้งานวิจัยประกอบด้วย
ผู้บริหารระดับต้นของหน่วยงานเป้าหมายแต่ละโครงการวิจัยและระดับผู้ปฏิบัติการหน่วยงาน
เป้าหมายโครงการวิจัย แสดงลักษณะของเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การ
ทำงาน รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน (n=147)

ข้อมูล	กลุ่มผู้สร้างงานวิจัย		กลุ่มผู้ใช้งานวิจัย		รวม
	ผู้วิจัยหลัก	ผู้ร่วมวิจัย	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ	
	(n=43)	(n=36)	(n=33)	(n=35)	(n=147)
	n(ร้อยละ)	n(ร้อยละ)	n(ร้อยละ)	n(ร้อยละ)	n(ร้อยละ)
อายุ					
20-30ปี	1(2.3)	2(5.6)	1(3.0)	10(28.6)	14(9.5)
31-40ปี	19(44.2)	11(30.6)	5(15.2)	17(48.6)	52(35.4)
41-50ปี	14(32.6)	10(27.8)	5(15.2%)	6(17.1%)	35(23.8)
มากกว่า 50ปี	9(20.9)	13(36.1)	22(66.7)	2(5.7)	46(31.3)
เพศ					
เพศชาย	7(16.3)	5(13.9)	8(24.2)	3(8.6)	23(15.6)
เพศหญิง	36(83.7)	31(86.1)	25(75.8)	32(91.4)	124(84.4)
อาชีพ					
แพทย์	23(53.5)	10(27.8)	9(27.3)	2(5.7)	44(29.9)
พยาบาล	14(32.6)	20(55.6)	23(69.7)	31(88.6)	88(59.9)
เภสัชกร	4(9.3)	0(0.0)	0(0.0)	0(0.0)	4(2.7)
แพทย์แผนไทยประยุกต์	2(4.7)	1(2.8)	0(0.0)	0(0.0)	3(2.0)
อื่นๆ	0(0.0)	5(13.8)	1(3)	2(5.8)	8(5.4)
ระดับการศึกษาสูงสุด					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0(0.0)	0(0.0)	1(3.0)	0(0.0)	1(0.7)
ปริญญาตรี	7(16.3)	13(36.1)	11(33.3)	28(80.0)	59(40.1)
ปริญญาโท	13(30.2)	15(41.7)	12(36.4)	7(20.0)	47(32.0)
ปริญญาเอก	23(53.5)	8(22.2)	9(27.3)	0(0.0)	40(27.2)
ประสบการณ์การทำงาน					
น้อยกว่า 2 ปี	0(0.0)	0(0.0)	2(6.1)	1(2.9)	3(2.0)
3-5 ปี	0(0.0)	1(2.8)	1(3.0)	6(17.1)	8(5.4)
6-10 ปี	8(18.6)	4(11.1)	0(0.0)	8(22.9)	20(13.6)
11-20 ปี	20(46.5)	12(33.3)	5(15.2)	14(40.0)	51(34.4)
มากกว่า 20 ปี	15(34.9)	19(52.8)	25(75.8)	6(17.1)	65(44.2)
รวม	43(29.3)	36(24.5)	33(22.4)	35(23.8)	147(100)

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.4) เป็นเพศหญิง ในกลุ่มผู้สร้างงานวิจัยนั้น ผู้วิจัยหลัก มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.2 ในขณะที่ผู้ร่วมวิจัยส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.1 สำหรับกลุ่มผู้ใช้งานวิจัย พบว่าผู้บริหารหน่วยงานเป้าหมายเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 66.7) มีอายุมากกว่า 50 ปี ส่วนผู้ปฏิบัติการมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 48.6

ด้านอาชีพพบว่า ผู้วิจัยหลักเกินกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.5) มีอาชีพแพทย์ ผู้ร่วมวิจัยส่วนใหญ่มีอาชีพพยาบาล (ร้อยละ 55.6) เช่นเดียวกับผู้บริหารหน่วยงานเป้าหมายและผู้ปฏิบัติการ มีอาชีพพยาบาลมากที่สุด (ร้อยละ 67.9 และ 88.6 ตามลำดับ)

ด้านการศึกษาพบว่าผู้วิจัยหลักส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 53.5) ในขณะที่ผู้ร่วมวิจัยและผู้บริหารหน่วยงานเป้าหมายส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท (ร้อยละ 41.7 และ 36.4 ตามลำดับ) และระดับผู้ปฏิบัติการ พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) มีระดับการศึกษาสูงสุดคือระดับปริญญาตรี

ด้านประสบการณ์การทำงานพบว่าผู้วิจัยหลักและระดับผู้ปฏิบัติมีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี (ร้อยละ 46.5 และ 40 ตามลำดับ) ในขณะที่ผู้ร่วมวิจัยและผู้บริหารหน่วยงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานนานมากกว่า 20 ปี (ร้อยละ 52.8 และ 75.8 ตามลำดับ)

การนำผลการวิจัยลงสู่การปฏิบัติ

จากการแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 147 ฉบับ พบว่าเป็นข้อมูลจากโครงการวิจัยรวมทั้งสิ้น 68 โครงการ โดยเป็นข้อมูลจากผู้วิจัยหลักตามแบบประเมินการนำผลการวิจัยที่ลงสู่การปฏิบัติของโครงการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย จำนวน 43 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 63.24 ส่วนข้อมูลโครงการวิจัยนอกเหนือจากนั้นจำนวน 25 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 36.76 เป็นข้อมูลจากหน่วยพัฒนางานประจำสู่การวิจัยที่มีการเก็บข้อมูลในลักษณะเดียวกันก่อนหน้านี้ โดยเปรียบเทียบโครงการตามสัดส่วนการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ แบ่งเป็นโครงการวิจัยที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้น้อยกว่าร้อยละ 50 จำนวน 18 โครงการ และโครงการวิจัยที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าร้อยละ 50 จำนวน 50 โครงการ ผลการวิจัยนำเสนอตาม ชนิดของงานวิจัย และปีที่งานวิจัยเสร็จสิ้น รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลโครงการวิจัย จำแนกตามระดับการนำไปใช้ประโยชน์ ชนิดของงานวิจัยและปี
ที่ดำเนินการเสร็จสิ้น (n=68)

ระดับการ นำไปใช้	ปีที่ ดำเนินการ เสร็จสิ้น	ประเภทงานวิจัย					รวม
		Innovation/ technical development	Lab intervention	Magnitude/ association	Measurement	Therapy	
นำไปใช้ น้อยกว่า ร้อยละ50	พ.ศ.2550	-	-	1	-	1	2
	พ.ศ.2551	-	-	3	-	-	3
	พ.ศ.2552	-	2	5	-	1	8
	พ.ศ.2553	-	1	3	-	1	5
	รวม (n,%)	-	3(16.67)	12(66.67)	-	3(16.67)	18(100)
นำไปใช้ มากกว่า ร้อยละ50	พ.ศ.2548	-	-	-	1	1	2
	พ.ศ.2549	-	-	1	-	1	2
	พ.ศ.2550	1	2	1	-	2	6
	พ.ศ.2551	-	-	2	-	6	8
	พ.ศ.2552	-	2	11	1	7	21
	พ.ศ.2553	-	1	5	-	5	11
	รวม (n,%)	1(2.00)	5(10.00)	20(40.00)	2(4.00)	22(44.00)	50(100)
รวม	พ.ศ.2548	-	-	-	1	1	2(2.94)
	พ.ศ.2549	-	-	1	-	1	2(2.94)
	พ.ศ.2550	1	2	2	-	3	8(11.76)
	พ.ศ.2551	-	-	5	-	6	11(16.18)
	พ.ศ.2552	-	4	16	1	8	29(42.65)
	พ.ศ.2553	-	2	8	-	6	16(23.53)
	รวม(n,%)	1(1.47)	8(11.76)	32(47.06)	2(2.94)	25(36.76)	68(100)

จากตารางที่ 4.2 พบว่าในช่วงเริ่มก่อตั้งโครงการพัฒนางานประจำสู่การวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2547 ยังไม่มีโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้น และในระยะเวลาสองปีถัดมาเริ่มมีงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแต่ยังไม่มีหลากหลายมีงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นเพียงสี่โครงการ แต่หลังจากนั้นงานวิจัยได้ทวีจำนวนและมีความหลากหลายมากขึ้น โดยพบว่า ใน พ.ศ.2552 มีโครงการวิจัยที่ดำเนินแล้วเสร็จมากที่สุดเป็นจำนวน โครงการ 29 โครงการ รองลงมาได้แก่ พ.ศ. 2553 จำนวน 16 โครงการ

งานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประเภท Magnitude/association คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมาเป็นประเภท Therapy คิดเป็นร้อยละ 36.76 น้อยที่สุดได้แก่ประเภท Innovation คิดเป็นร้อยละ 1.47

ตอนที่ 2 การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการศึกษาการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 147 คน จาก 68 โครงการวิจัย แสดงผลดังตาราง ที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์จำแนกรายด้าน (n=147)

Factor	Median	IR
Characteristics of the Adopter	1.86	0.89
Characteristics of the Organization	2.20	0.78
Characteristics of the Innovation	1.80	0.99
Characteristics of the Communication	2.00	0.93
Total	2.00	0.78

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับเป็นอุปสรรคน้อย (median =2.00,IR=0.78) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ด้านองค์กรสูงที่สุด (median=2.20,IR=0.78) รองลงมาคืออุปสรรคด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย (median=2.00,IR=0.93) ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (median=1.86,IR=0.89) และด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย (median=1.80,IR=0.99)

เมื่อพิจารณาการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ตามรายชื่อในแต่ละด้าน พบว่าร้อยละของการตอบแบบสอบถามที่รับรู้ว่าเป็นอุปสรรคปานกลาง (To a moderate extent) และเป็นอุปสรรคมาก (To a great extent) ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 147 คน ผลการศึกษาแสดงดังตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของการรับรู้อุปสรรครายข้อในแต่ละด้านที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นอุปสรรค
ระดับปานกลางและระดับมาก (n=147)

Items	Percentage
<i>Characteristics of the adopter</i>	
There is not a documented need to change practice.	44.0
You are isolated from knowledgeable colleagues with whom to discuss the research.	36.4
You are unaware of the research.	29.1
You do not feel capable of evaluating the quality of the research.	27.5
You feel the benefits of changing practice will be minimal.	27.3
You see little benefit for self.	27.3
You are unwilling to change/try new ideas.	24.3
You do not see the value of research for practice.	20.4
<i>Characteristics of the organization</i>	
You do not have time to read research.	55.7
There is insufficient time on the job to implement new ideas.	50.3
You do not feel you have enough authority to change patient care procedures.	46.1
The facilities are inadequate for implementation.	41.3
Physicians will not cooperate with implementation.	41.2
Other staffs are not supportive of implementation.	30.0
Administration will not allow implementation.	24.1
You feel results are not generalizable to own setting.	23.4
<i>Characteristics of the innovation</i>	
Research reports/articles are not published fast enough.	49.3
The research has not been replicated.	28.8
You are uncertain whether to believe the results of the research.	27.1
The literature reports conflicting results.	19.4
The research has methodological inadequacies.	17.6
The conclusions drawn from the research are not justified.	16.8
<i>Characteristics of the communication</i>	
The relevant literature is not compiled in one place.	47.6
Statistical analyses are not understandable.	44.3
Research reports/articles are not readily available.	36.1
Implications for practice are not made clear.	30.6
The research is not relevant to your practice.	27.3
The research is not reported clearly and readably.	24.2
The amount of research information is overwhelming.	26.2

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัยรายชื่อ สามลำดับแรก เรียงจากข้อที่ได้รับเลือกสูงสุดลงไป ได้แก่ There is not a documented need to change practice. คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาได้แก่ You are isolated from knowledgeable colleagues with whom to discuss the research. คิดเป็นร้อยละ 36.4 และ You are unaware of the research. คิดเป็นร้อยละ 29.1

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านองค์กรรายชื่อ สามลำดับแรก เรียงจากข้อที่ได้รับการเลือกมากที่สุดลงไป ได้แก่ Do not have time to read research. คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาได้แก่ There is insufficient time on the job to implement new ideas. คิดเป็นร้อยละ 50.3 และลำดับที่สาม You do not feel you have enough authority to change patient care procedures. คิดเป็นร้อยละ 46.1

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านคุณภาพและความเหมาะสมของงานวิจัยรายชื่อ สามลำดับแรก เรียงจากข้อที่ได้รับการเลือกมากที่สุดลงไป ได้แก่ Research reports/articles are not published fast enough. คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมา The research has not been replicated. คิดเป็นร้อยละ 28.8 และ You are uncertain whether to believe the results of the research. คิดเป็นร้อยละ 27.1

การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัยรายชื่อ สามลำดับแรก เรียงจากข้อที่ได้รับการเลือกมากที่สุดลงไป ได้แก่ The relevant literature is not compiled in one place. คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ Statistical analyses are not understandable. คิดเป็นร้อยละ 44.3 และลำดับที่สาม Research reports/articles are not readily available. คิดเป็นร้อยละ 36.1

ตอนที่ 3 การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้สร้างงานวิจัย และกลุ่มผู้ใช้งานวิจัย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ระหว่างผู้สร้างงานวิจัยกับผู้ใช้งานวิจัย พบว่ามีทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้อุปสรรคแตกต่างกันแสดงในตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มผู้สร้างงานวิจัย(Research group) กับกลุ่มผู้ใช้งานวิจัย (User group) (n=147)

Factor	Researcher group (n=79)		User group (n=68)		<i>p</i>
	Median	IR	Median	IR	
Characteristics of the adopter	1.50	0.88	2.33	1.25	0.000
Characteristics of the organization	1.94	1.02	2.50	0.88	0.001
Characteristics of the innovation	1.37	0.83	2.33	1.00	0.000
Characteristics of the communication	1.82	1.17	2.50	0.83	0.000
Total	1.67	1.17	2.51	0.82	0.000

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้สร้างงานวิจัยและกลุ่มผู้ใช้งานวิจัยพบว่าการรับรู้เช่นเดียวกันโดยมีค่ามัธยฐานรับรู้อุปสรรคด้านองค์กรสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการเผยแพร่และเข้าถึงงานวิจัย ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับการงานวิจัย และด้านคุณภาพและความเหมาะสมของงานวิจัย

ทดสอบการกระจายของข้อมูลด้วยสถิติ Shapiro-Wilk พบว่าข้อมูลมีกระจายแบบไม่ปกติ ($p < 0.05$) จึงใช้สถิติ Mann Whitney U test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้อุปสรรค พบว่ากลุ่มผู้ใช้งานวิจัยมีการรับรู้อุปสรรคโดยรวมสูงกว่ากลุ่มผู้สร้างงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($p < .001$) เมื่อพิจารณาแยกไปถึงความแตกต่างรายด้านพบว่า กลุ่มผู้ใช้งานวิจัยมีการรับรู้อุปสรรคสูงกว่ากลุ่มผู้สร้างงานวิจัยในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < .01$) และมีค่าความแตกต่างของค่ามัธยฐานการรับรู้อุปสรรคเรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านคุณภาพและความเหมาะสมของงานวิจัยที่จะนำไปใช้ (0.96) 2) ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับการงานวิจัย (0.83) 3) ด้านการเผยแพร่และเข้าถึงงานวิจัย (0.68) และ 4) ด้านองค์กร (0.56)

ตอนที่ 4 การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มโครงการวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยกว่าร้อยละ 50 และกลุ่มโครงการวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่าร้อยละ 50

จากการดำเนินโครงการของหน่วยพัฒนางานประจำสู่การวิจัย ตั้งแต่เริ่มโครงการเมื่อ พ.ศ. 2547 จนถึง พ.ศ. 2553 มีโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแต่มีการนำผลการวิจัยไปใช้น้อย เพื่อค้นหาสาเหตุที่ทำให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่มากเท่าที่ควร จึงพิจารณาเปรียบเทียบการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ระหว่างกลุ่มโครงการที่มีระดับการนำไปใช้แตกต่างกัน ผลการศึกษามีรายละเอียด แสดงดังตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4. 6 ค่ามัธยฐาน และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประโยชน์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีระดับการนำไปใช้ต่างกัน จาก 68 โครงการวิจัย (n=147)

	นำไปใช้ น้อยกว่าร้อยละ 50 (18โครงการ)		นำไปใช้ มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 50 (50โครงการ)		p
	Median	IR	Median	IR	
การรับรู้อุปสรรค	2.20	1.06	1.94	1.15	0.46

จากตารางที่ 4.6 พบว่าจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มโครงการที่มีระดับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันด้วยสถิติ Mann Whitney U test มีการรับรู้อุปสรรคโดยรวมในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p > 0.05$)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการรับรู้อุปสรรครายด้าน เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโครงการวิจัยที่มีระดับการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประโยชน์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโครงการวิจัยที่มีระดับการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน จำนวน 68 โครงการ (n=147)

การรับรู้อุปสรรค	นำไปใช้ น้อยกว่าร้อยละ50 (18โครงการ)		นำไปใช้ มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ50 (50โครงการ)		<i>p</i>
	Median	IR	Median	IR	
Characteristics of the adopter	2.07	1.35	1.75	1.28	0.28
Characteristics of the organization	2.50	1.23	2.13	1.13	0.07
Characteristics of the innovation	1.63	1.45	2.00	1.13	0.72
Characteristics of the communication	2.17	1.10	2.17	1.30	0.95

จากตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มโครงการที่มีระดับการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้อุปสรรคด้านองค์กรสูงสุด รองลงมาคือด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและ ด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์รายด้านด้วยสถิติ Mann Whitney U test พบว่ากลุ่มโครงการที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้น้อยกว่าร้อยละ 50 มีการรับรู้อุปสรรคด้านองค์กร ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัยและด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p > 0.05$)

เพื่อพิจารณาอย่างละเอียดถึงความแตกต่างของการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ของกลุ่มผู้สร้างและกลุ่มผู้ใช้งานวิจัยในโครงการวิจัยที่มีระดับการนำไปใช้แตกต่างกัน ผลการศึกษามีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มผู้สร้างงานวิจัยกับกลุ่มผู้ใช้งานวิจัยของกลุ่มโครงการวิจัยที่มีระดับการนำผลการวิจัยไปใช้ต่างกัน จำนวน 68 โครงการ (n=147)

อุปสรรค	โครงการที่นำไปใช้น้อยกว่า ร้อยละ 50 (18โครงการ)			โครงการที่นำไปใช้มากกว่า/ เท่ากับร้อยละ 50 (50โครงการ)		
	กลุ่มผู้สร้าง งานวิจัย (n=19)	กลุ่มผู้ใช้ งานวิจัย (n=17)	p	กลุ่มผู้สร้าง งานวิจัย (n=60)	กลุ่มผู้ใช้ งานวิจัย (n=51)	p
	(Md, IR)	(Md, IR)		(Md, IR)	(Md, IR)	
Characteristics of the adopter	1.76(1.25)	2.38(1.06)	0.019	1.50(0.88)	2.25(1.38)	0.000
Characteristics of the organization	2.13(1.63)	2.71(0.98)	0.247	1.88(0.88)	2.50(0.88)	0.002
Characteristics of the innovation	1.33(0.63)	2.33(1.18)	0.005	1.50(1.00)	2.25(0.90)	0.000
Characteristics of the communication	2.00(0.87)	2.50(1.17)	0.009	1.67(1.33)	2.50(0.83)	0.000
Total	1.74(1.05)	2.57(0.99)	0.010	1.67(0.73)	2.48(0.84)	0.000

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มโครงการที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์น้อยกว่าร้อยละ 50 ทั้งกลุ่มผู้สร้างงานวิจัยและกลุ่มผู้ใช้งานวิจัยการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านองค์การสูงสุด รองลงมาคือด้านการเผยแพร่และการเข้าถึง ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้อุปสรรครายด้านด้วยสถิติ Mann-Whitney U test พบว่า กลุ่มผู้ใช้งานวิจัยมีการรับรู้อุปสรรคโดยรวมสูงกว่ากลุ่มผู้สร้างงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < .05$) และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายด้านพบว่ากลุ่มผู้ใช้งานวิจัยมีการรับรู้อุปสรรคสูงกว่ากลุ่มผู้สร้างงานวิจัยแตกต่างกันใน 3 ด้านได้แก่ ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย และด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < .05$) โดยมีค่าความแตกต่างของค่ามัธยฐานการรับรู้อุปสรรคเรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านคุณภาพความ

เหมาะสมของงานวิจัย (1.00) 2) ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (0.62) 3) ด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย (0.50) สำหรับการรับรู้อุปสรรคด้านองค์กรระหว่างผู้สร้างและผู้ใช้งานวิจัยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p>0.05$)

กลุ่มโครงการที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 พบว่ากลุ่มผู้สร้างงานวิจัยมีค่ามัธยฐานการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านองค์กรสูงสุด ($Md=1.88$, $IR=0.88$) รองลงมาได้แก่ด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย ($Md=1.67$, $IR=1.33$) และสองลำดับสุดท้ายมีค่าเท่ากันได้แก่ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ($Md=1.50$, $IR=0.88$) และด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย ($Md=1.50$, $IR=1.00$)

ส่วนกลุ่มผู้ใช้งานวิจัยพบว่ามีค่ามัธยฐานการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านองค์กร ($Md=2.50$, $IR=0.88$) สูงที่สุดเท่ากันกับด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย ($Md=2.50$, $IR=0.83$) และด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ($Md=2.25$, $IR=1.38$) มีการรับรู้อุปสรรคเท่ากับด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย ($Md=2.50$, $IR=0.83$)

เมื่อพิจารณาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการรับรู้อุปสรรคระหว่างกลุ่มผู้สร้างงานวิจัยและกลุ่มผู้ใช้งานวิจัยด้วยสถิติ Mann Whitney U test พบว่ามีความแตกต่างโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p<.01$) และมีค่าความแตกต่างของค่ามัธยฐานการรับรู้อุปสรรคเรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย (0.83) 2) ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย (0.75) และ 3) ด้านองค์กร (0.62)

เปรียบเทียบอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ระหว่างกลุ่มโครงการวิจัยที่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัยกับกลุ่มโครงการวิจัยที่ไม่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัย ในกลุ่มที่มีระดับการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.9 ดังนี้ ($n= 43$)

ตารางที่ 4.9 ค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์การรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้
ประโยชน์ ระหว่างโครงการวิจัยที่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัยกับโครงการวิจัยที่ไม่มีการ
ตีพิมพ์ผลการวิจัยในกลุ่มโครงการวิจัยที่มีระดับการนำไปใช้แตกต่างกัน (n=43)

อุปสรรค	นำไปใช้น้อยกว่า ร้อยละ 50			นำไปใช้มากกว่า ร้อยละ 50		
	โครงการ ที่ไม่ มีการ ตีพิมพ์ งานวิจัย (n=5) Md(IR)	โครงการ ที่มี การตีพิมพ์ งานวิจัย (n=5) Md(IR)	P	โครงการที่ ไม่มีการ ตีพิมพ์ งานวิจัย (n=6) Md(IR)	โครงการที่ มีการ ตีพิมพ์ งานวิจัย (n=27) Md(IR)	P
Characteristics of the adopter	1.82(1.21)	2.11(0.78)	.754	2.21(2.31)	1.75(1.72)	.080
Characteristics of the organization	2.30(1.21)	2.44(1.22)	.753	2.43(1.75)	2.07(1.83)	.072
Characteristics of the innovation	2.00(1.68)	1.57(0.70)	.117	2.36(1.64)	1.75(1.50)	.062
Characteristics of the communication	1.83(0.93)	2.25(0.99)	.347	2.54(2.30)	1.78(2.09)	.148
Total	2.11(0.77)	2.09(0.53)	.917	2.42(1.13)	1.83(0.67)	.069

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มโครงการวิจัยที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์น้อยกว่าร้อยละ 50 พบว่าโครงการวิจัยที่ไม่มีการตีพิมพ์งานวิจัย มีค่ามัธยฐานการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านองค์กรสูงสุด (Md=2.30, IR=1.21) รองลงมาคือด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย (Md=2.00, IR=1.68) ด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย (Md=1.83, IR=0.93) และด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (Md=1.82, IR=1.21) แตกต่างจากกลุ่มโครงการที่มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัย โดยมีการรับรู้อุปสรรคในด้านองค์กรสูงสุด (Md=2.44, IR=1.22) รองลงมาคือด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย (Md=2.25, IR=0.99) ด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (Md=2.11, IR=0.78) และด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย (Md=1.57, IR=0.70) เมื่อพิจารณาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ระหว่างกลุ่มโครงการที่ไม่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัยกับโครงการที่มีการตีพิมพ์

ผลการวิจัย ด้วยสถิติ Mann Whitney U test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p > 0.05$)

ในกลุ่มโครงการวิจัยที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าร้อยละ 50 พบว่ากลุ่มโครงการวิจัยที่ไม่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัยมีค่ามัธยฐานการรับรู้อุปสรรคในการนำผลวิจัยไปใช้ด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัยสูงสุด ($Md=2.54, IR=2.30$) รองลงไปที่ด้านองค์กร ($Md=2.43, IR=1.75$) ด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย ($Md=2.36, IR=1.64$) และด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ($Md=2.21, IR=2.31$) ส่วนโครงการวิจัยที่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัย มีการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ด้านองค์กรสูงสุด ($Md=2.07, IR=1.83$) รองลงไปที่ด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย ($Md=1.78, IR=2.09$) และด้านตัวผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ($Md=1.75, IR=1.72$) เท่ากับด้านคุณภาพความเหมาะสมของงานวิจัย ($Md=1.75, IR=1.50$) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการรับรู้อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ระหว่างกลุ่มโครงการที่ไม่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัยกับโครงการที่มีการตีพิมพ์ผลการวิจัยด้วยสถิติ Mann Whitney U test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p > 0.05$) แต่เป็นที่สังเกตว่าการรับรู้อุปสรรคด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัยแม้จะ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีค่ามัธยฐานที่แตกต่างกันมากถึง 0.76

ตอนที่ 5 ความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยออกสู่การใช้ประโยชน์

กลุ่มตัวอย่างเลือกกลยุทธ์ที่ต้องการและคิดว่ามีประโยชน์สูงสุดในการนำผลการวิจัยจากโครงการพัฒนางานประจำสู่การวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยสามารถเลือกกลยุทธ์จากที่ให้มาคนละไม่เกินสามแบบ กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเฉพาะส่วนนี้จำนวน 81 ฉบับและมีการเลือกกลยุทธ์ทั้งหมด 332 ครั้ง ($n=332$) ผลการวิจัยแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ร้อยละ และจำนวนครั้งของความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้
ประโยชน์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโครงการที่มีระดับการนำผลการวิจัยไปแตกต่างกัน
กัน (n=332)

กลยุทธ์	ระดับการนำไปใช้ประโยชน์		Total (n=332) (n,ร้อยละ)
	นำไปใช้ น้อยกว่า ร้อยละ50 (n=78) (n,ร้อยละ)	นำไปใช้ มากกว่า ร้อยละ50 (n=254) (n,ร้อยละ)	
การตรวจสอบคุณภาพ(Audit & Feedback)	10(12.82)	28(11.02)	38(11.45)
การบรรยาย(Didactic lecture)	4(5.13)	13(5.12)	17(5.12)
การบรรยายกลุ่มย่อย และมีการสอบถาม(Interactive educational meeting)	13(16.67)	30(11.81)	43(12.95)
การจัดทำแผ่นพับและแจกจ่าย(Educational materials)	4(5.13)	22(8.66)	26(7.83)
การจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อฟังความเห็นและจัดทำแนวปฏิบัติจริง(Local consensus process)	21(26.92)	60(23.62)	81(24.40)
การจัดทำเอกสารย้ำหรือสิ่งเตือนใจติดประชาสัมพันธ์บริเวณใช้ปฏิบัติจริง(Reminder)	5(6.41)	21(8.27)	26(7.83)
การเชิญผู้เชี่ยวชาญที่น่าเชื่อถือให้ความเห็นสนับสนุน(Local opinion leader)	14(17.95)	46(18.11)	60(18.07)
ใช้การประชาสัมพันธ์และรณรงค์หลายๆทาง(Marketing)	7(8.97)	34(13.39)	41(12.35)
รวม	78(100)	254 (100)	332 (100)

แบบสอบถามรวม 81 ฉบับ

จากตารางที่ 4.10 ภาพรวมของความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ สามลำดับแรกได้แก่ “การจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อฟังความเห็นและจัดทำแนวปฏิบัติจริง” คิดเป็นร้อยละ24.4 “การเชิญผู้เชี่ยวชาญที่น่าเชื่อถือให้ความเห็นสนับสนุน”คิดเป็นร้อยละ 18.07 และ “การบรรยายกลุ่มย่อย และมีการสอบถาม”คิดเป็นร้อยละ 12.95

เมื่อพิจารณาความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มโครงการที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้น้อยกว่าร้อยละ 50 พบว่ามีลำดับความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยสามลำดับแรกจากมากไปน้อยดังนี้ “การจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อฟังความเห็นและจัดทำ

แนวปฏิบัติจริง (ร้อยละ 26.92) “การเชิญผู้เชี่ยวชาญที่น่าเชื่อถือให้ความเห็นสนับสนุน” (ร้อยละ 17.95) และ “การบรรยายกลุ่มย่อย และมีการสอบถาม” (ร้อยละ 16.67) สำหรับกลุ่มโครงการวิจัยที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าร้อยละ 50 เลือกสิ่งเอื้ออำนวยสามลำดับแรก เรียงจากมากไปน้อยได้แก่ “การจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อฟังความเห็นและจัดทำแนวปฏิบัติจริง” (ร้อยละ 23.62) “การเชิญผู้เชี่ยวชาญที่น่าเชื่อถือให้ความเห็นสนับสนุน” (ร้อยละ 18.11) และใช้การประชาสัมพันธ์และรณรงค์หลายๆทาง (ร้อยละ 13.39)

ตอนที่ 6 การรับรู้อุปสรรคและความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประโยชน์จากแบบสอบถามปลายเปิด

ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสิ่งที่คิดว่าเป็นอุปสรรคในการนำผลการวิจัยออกสู่การใช้ประโยชน์มากที่สุด โดยเรียงลำดับข้อที่เป็นอุปสรรคสูงสุดสามลำดับ เรียงจากมากไปน้อย ลำดับแรก *There is insufficient time on the job to implement new ideas.*

รองลงมาคือ *Do not feel have enough authority to change patient care procedures.* และ *Research reports/articles are not published fast enough.*

สำหรับในส่วนคำถามปลายเปิดเรื่องอุปสรรคและสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยออกสู่การใช้ประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลซึ่ง สามารถแยกประเด็นได้ดังนี้

6.1 มีภาระงานมากและต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากผู้บริหารองค์กร
ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

“More nurses and less work load” (ผู้วิจัยหลัก โครงการวิจัยหมายเลข 2)

“Adequate time allocation for staffs” (ผู้วิจัยหลัก โครงการวิจัยหมายเลข 33)

“ต้องการเวลาในการหาข้อมูลและลงสู่การปฏิบัติ” (ผู้วิจัยหลัก โครงการวิจัยหมายเลข 145)

Implementation (based on research) causes increased workload in real practice.
(ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 12)

“การมีนโยบายส่งเสริมให้บุคลากรที่อยู่ระหว่างทำงานวิจัยให้หน่วยงาน มีช่วงเวลาที่สามารพบที่ปรึกษางานวิจัยในระหว่างวันทำงาน โดยไม่จำเป็นต้องลาพักตัวเอง”
(ผู้วิจัยหลัก โครงการวิจัยหมายเลข 112)

“The things that facilitate research utilization are the benefit for self and patients.” (ผู้บริหารระดับต้นหน่วยงานเป้าหมายโครงการวิจัยหมายเลข 43)

“ให้มีส่วนในเรื่องความก้าวหน้าทางวิชาชีพ” (ผู้บริหารระดับต้นหน่วยงาน เป้าหมายโครงการวิจัยหมายเลข 19)

“ผู้บริหารใช้เรื่องการทำวิจัยประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เนื่องจากงานวิจัยเสร็จแล้ว แสดงว่าเขามีการพัฒนาตนเอง พัฒนาการดูแลคนไข้” (ผู้บริหารระดับต้นหน่วยงานเป้าหมายโครงการวิจัยหมายเลข 55, ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 109)

“Leadership of organization” (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 82)

“มีระบบและกลไกที่ชัดเจนในการเสนอต่อผู้บริหารในการ implement ตัวอย่างคือ ผลงานวิจัยออกมาแล้ว ไม่รู้จะไปคุยกับผู้บริหารท่านใดที่จะมีอำนาจตัดสินใจซึ่งการ implement ในโรงพยาบาล ไม่ใช่แค่หัวหน้าภาคตัดสินใจได้” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 79)

“ต้องการเงินทุนสนับสนุนและความก้าวหน้าทางวิชาชีพ” (ผู้บริหารระดับต้นโครงการวิจัยหมายเลข 19)

6.2 อุปสรรคจากความร่วมมือของผู้ร่วมงานอื่นในการสร้างและนำผลการวิจัยออกสู่การใช้ประโยชน์ ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

สิ่งที่เอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ คือ “Staffs support of implementation” (ผู้บริหารระดับต้นหน่วยงานเป้าหมายโครงการวิจัยหมายเลข 51)

อุปสรรคที่ทำให้ไม่มีการนำผลการวิจัยออกสู่การใช้ประโยชน์ คือ “ไม่สามารถปฏิบัติตามคำฟัง(ต้องอาศัยบุคคล/ทีม)” (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 33)

“ไม่สามารถปฏิบัติตามคำฟัง(ต้องอาศัยบุคคล/ทีม)” (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 33)

Topic. If it is something causing problems in our practice and we think the outcomes of the research help solving those problems then the team should be enthusiastic to do the research. (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 12)

6.3 ด้านความช่วยเหลือเรื่องการเผยแพร่สื่อสารงานวิจัยและการนำผลการวิจัยออกสู่การใช้ประโยชน์ ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

ความต้องการสิ่งเอื้ออำนวยในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ “การเผยแพร่ งานวิจัย ทาง R2R ช่วยเพียงแนะนำว่ามีการประชุมที่ไหนบ้างให้นำผลการวิจัยไปเสนอเอง (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 14)

“ต้องมีการประชาสัมพันธ์มากๆ ไปยังหน่วยงานที่คิดว่าจะนำผลการวิจัยเหล่านั้นไปใช้ได้ R2R ควรมีการติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้ในหน่วยงานนั้นๆ อย่างน้อยหนึ่งปี” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 66)

“Share results to stakeholders” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 67)

“Share the results to stakeholders” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 3)

“Promote ใน area หรือ care team ที่ได้ดูแลผู้ป่วยกลุ่มเดียวกัน” (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 77)

“The communication of data or result is very important.” (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 99)

“มีกลุ่มทีมงานคอยติดตามการนำผลวิจัยมา Implement และร่วมช่วยหาทาง implement” (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 79)

“คณะทำงานด้านวิจัย ควรมีทีมที่ค้นคว้าหางานวิจัยที่เผยแพร่แล้วมาสังเคราะห์ เพื่อพัฒนาหาแนวทางการปฏิบัติใหม่ให้กับหน่วยงาน จะทำให้ได้การนำผลการวิจัยมาใช้ได้ดีกว่าให้หน่วยงานไปสืบค้นเองอย่างเดียว (ควรช่วยกันสองทาง)” (ผู้บริหารระดับหน่วยงานเป้าหมายโครงการวิจัยหมายเลข 28)

“ผู้สร้างงานวิจัยต้องการการช่วยเหลือต่อหลังจากที่งานวิจัยเสร็จสิ้นแล้วทั้งด้านการเผยแพร่ การนำเสนอต่อผู้บริหาร การช่วยเหลือประทับประคองเฉพาะบุคคลเมื่อเกิดปัญหา” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 33)

“ในการสนับสนุนงานวิจัย ควรสนับสนุน loop ตั้งแต่เริ่มทำงานวิจัย ขณะทำ และเสร็จสิ้นงานวิจัย ถึงการตีพิมพ์ในวารสารที่มี impact factor และเผยแพร่ในที่ประชุมที่กว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงตัวชี้วัดองค์กร การเปลี่ยนจากการมีงานวิจัยที่เรื่อง/ปี เป็นการนำผลการวิจัยไปใช้ที่เรื่อง/ปี” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 135)

“ถ้ามีโอกาสอ่านบทคัดย่อเพื่อทราบการทำวิจัยโดยย่อ จัดทำเป็น index เพื่อเข้าถึงหัวเรื่องที่เกี่ยวข้อง” (ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยหมายเลข 92)

“การเผยแพร่ลงในวารสาร การเขียนเป็นภาษาอังกฤษเมื่อต้องลงในวารสารต่างประเทศ” (ผู้บริหารระดับต้นโครงการวิจัยหมายเลข 19)

6.4 ความต้องการความช่วยเหลือด้านสถิติ กระบวนการวิจัย ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

“การไม่มีความรู้เรื่องการทำการวิจัย ขาดเวลา ขาดการสนับสนุน จากผู้มีความรู้ขาดที่ปรึกษาในการทำการวิจัย” (บุคลากรระดับปฏิบัติการโครงการวิจัยหมายเลข 86)

“ความรู้และความเข้าใจในขบวนการวิจัย โดยเฉพาะการตั้งคำถามการวิจัย outcome จากผลงานวิจัยที่คาดว่าจะได้ ,การประเมินคุณค่าของงานวิจัยที่จะนำมาอ้างอิง และคุณค่าของงานวิจัยที่กำลังทำ” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 112)

“การแนะนำให้ความรู้แก่บุคลากรในการหาข้อมูลและการทำ Research Utilization” (ผู้วิจัยหลักโครงการวิจัยหมายเลข 145)

“การนำนักสถิติมาช่วยคำนวณ” (ผู้บริหารระดับต้นโครงการวิจัยหมายเลข 19)

